Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26228
Copyright: Admont, Benediktinerstift

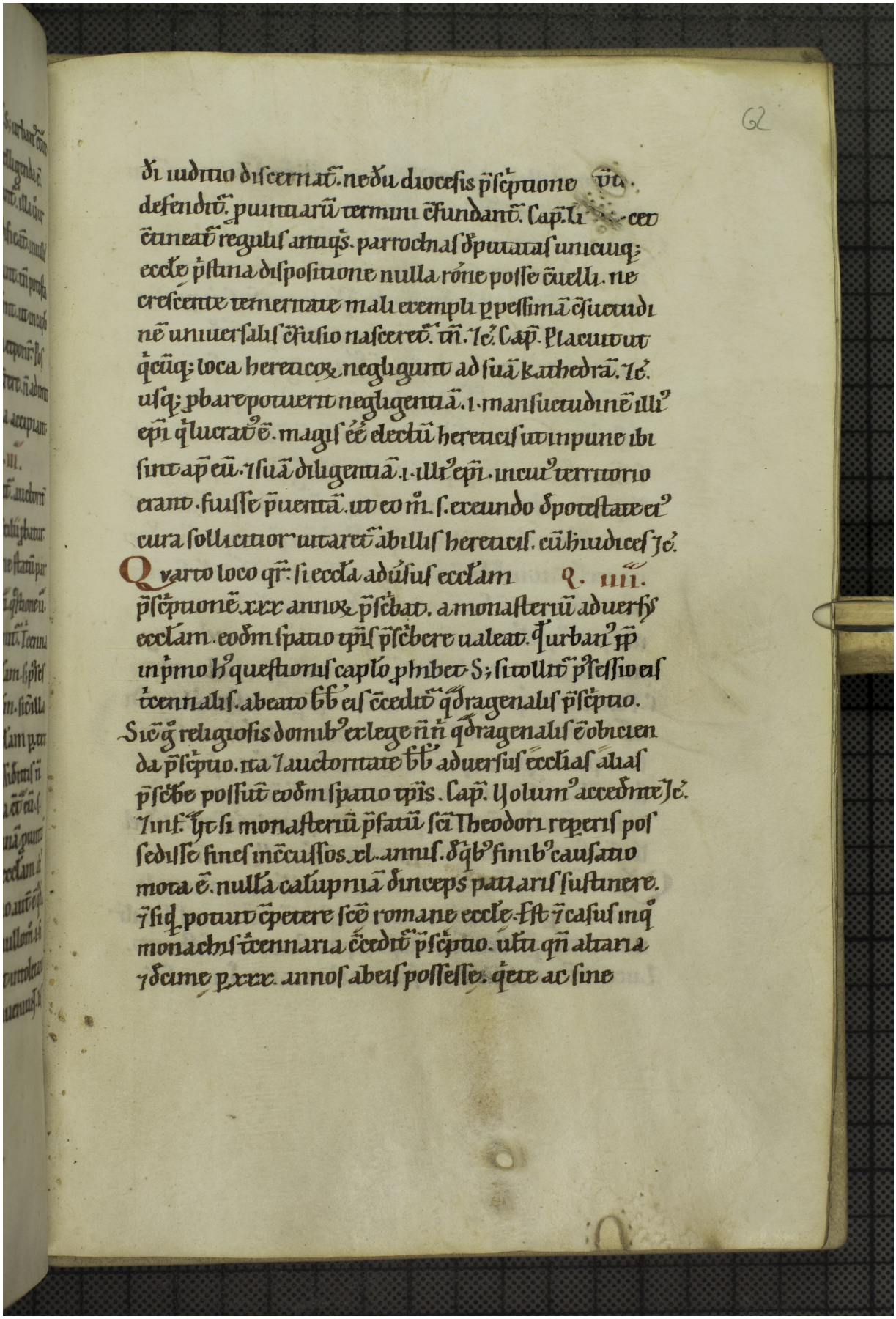

62

di iudicio discernat. nedu diocesis pscipuone
defendit. puinciarū terminū efundant. Cap. Li
ceat regulis antiqs. parrochias dpuiatas unicuq;
eccle pstina dispositione nulla rōne posse euelli. ne
crescente temeritate mali exempli ꝑ pessima esuetudi
ne uniuersalis efusio nasceret. cū. Ic. Cap. Placuit ut
q̄cūq; loca hereticorꝫ negligunt ad suā kathedrā. Ic.
usq; pbare potuerit negligentiā. i. mansuetudinē illi
epi q̄ lucrat ē. magis ee electū hereticis ut impune ibi
sint ap eū. ꝗ suā diligentiā. i. illi epi. incur territorio
eiusd. fuisse puentā. ut eo m. s. exeundo dpotestate ei
cura sollicitior uitaret abillis hereticis. cū hiudices Ic.
Q uarto loco qr. si eccla adusus ecclam Q. IIII.
pscipuone xxx annorꝫ pscibat. a monasteriū aduersus
ecclam. eodm spatio tpis pscibere ualeat. q urbani pp
in pmo h questionis capto pmittit. S; si illud pfessio eis
tcennalis. abeato bb eis cedit qdragenalis pscipuo.
Sic g religiosis domib ex lege ñ ñ qdragenalis eobicien
da pscipuo. ita ꝗ auctoritate bb aduersus ecclias alias
pscibe possit eodm spatio tpis. Cap. Volum accedite Ic.
Inf. Ut si monasteriū pfatū sci Theodori reperis pos
sedisse fines incussos. xl. annis. dqb finib causatio
mota e. nulla calupniā dinceps patiaris sustinere.
ꝗ sicq potuit cpetere sce romane eccle. Est ꝗ casus inq
monachis tcennaria cedit pscipuo. ita qñ altaria
ꝗ dcame ꝑ xxx. annos abeis possessa. qete ac sine